

Henk te Winkel

(geb. 29-12-1935),
hij woont in Aalten,
bezoekt elke dag zijn zoon,
schoondochter en kleinkinderen
aan de Sladijk,
waar hij tijdens de oorlog woonde.

Henk te Winkel is de vijfde jongen in het toenmalige gezin; zijn broer, net boven hem, is overleden toen hij klein was.

Daar weet hij niks meer van.

Wél weet hij, dat zijn oudste broer aan het eind van de oorlog 18 jaar is en moet onderduiken om niet te werk gesteld te worden in Duitsland.

Hij weet zich nog goed het begin van de oorlog te herinneren:

'Als vierjarige jongen zag ik op 14 mei 1940 de Duitse vliegtuigen over- komen. Waarschijnlijk gingen zij op weg voor het bombardement op Rotterdam. Dat dáármee Nederland capituleerde, is geschiedenis.

Ik ging met 6 jaar naar de Groen van Prinstererschool in Aalten.

Er gebeurde tijdens de oorlog veel in de lucht boven Aalten; er is zelfs nog een Duits vliegtuig neergestort aan de Veenhuisweg in het weiland, tussen Kriegerdijk en Fam. Te Lindert, van de familie Wildenbeest.

(nu woont daar de Fam. Ebbers, Huiskermatedijk 6, LHV)

Ik weet ook nog wel, dat er 'onderduikers' waren, die in het gezin gewoon meedraaiden op de boerderij!

De laatste twee jaar van de oorlog kon ik niet meer naar school.

Pas na de bevrijding ging ik weer naar school, maar omdat de school gebombardeerd was, werd er eerst les gegeven in een zaaltje van de Oosterkerk. Dat was me wat!

De geallieerden, Engelsen, kwamen op 30 maart 1945 Aalten binnen vanuit Duitsland via de Bocholtsestraatweg. Ik was thuis, toen de Haart 'bevrijd' werd.

De oorlog?.... voorbij!!'